

CHÚA NHẬT TUẦN I MÙA CHAY NĂM A

⇒ Thiên Chúa lấy bùn đất nắn thành con người, thổi sinh khí vào lỗ mũi, và con người trở thành một vật sống. Thiên Chúa lập một vườn tại Eđen về phía đông và đặt vào đó con người mà Ngài đã dựng nên. Thiên Chúa cho từ đất mọc lên mọi thứ cây trông đẹp, ăn ngon, với cây sự sống ở giữa vườn, và cây biết thiện ác.

Rắn là loài **xảo quyết nhất** trong mọi dã thú mà Thiên Chúa tạo thành. Nó nói với người nữ rằng: “Có phải Thiên Chúa đã bảo: Các ngươi không được ăn mọi thứ cây trong vườn?” Người nữ nói với con rắn: “Chúng tôi được ăn trái cây trong vườn; nhưng trái cây ở giữa vườn thì Thiên Chúa bảo: “Các ngươi đừng ăn, đừng động tới nó, nếu không sẽ phải chết”. Rắn bảo người nữ: “Không, các ngươi không chết đâu! Nhưng Thiên Chúa biết rằng ngày nào các ngươi ăn trái ấy, mắt các ngươi sẽ mở ra, và các ngươi sẽ biết thiện ác như thần thánh”. *Người nữ thấy trái cây đẹp mắt, ngon lành và thèm ăn để nên thông minh. Bà hái trái cây ăn, rồi lại cho chồng, người chồng cũng ăn. Mắt họ liền mở ra và họ nhận biết mình trần truồng, nên kết lá vả che thân.* (St 2.:7-9; 3, 1-7)

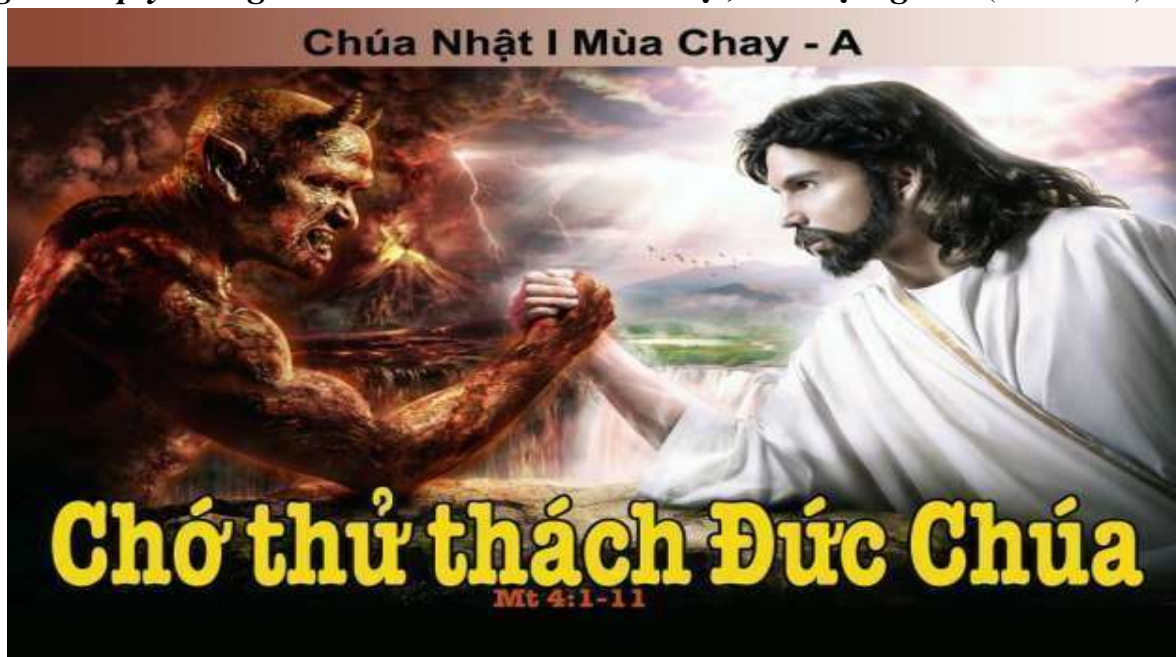
⇒ Anh em thân mến, cũng như do một người mà tội lỗi đã nhập vào thế gian, và do tội lỗi mà có sự chết, và thế là sự chết đã truyền tới mọi người, vì lẽ rằng mọi người đã phạm tội. Trước khi có lề luật, đã có tội ở trần gian. Nhưng nếu không có luật, thì tội không bị kể là tội. Thế mà, từ thời Adam đến thời Môsê, sự chết đã thống trị cả những người đã không phạm tội bất tuân lệnh Thiên Chúa như Adam đã phạm. Adam là hình ảnh Đấng sẽ tới. Nhưng sự sa ngã của Adam không thể nào sánh được với ân huệ của Thiên Chúa. Thật vậy, nếu vì một người duy nhất đã sa ngã, mà muôn người phải chết, thì ân sủng của Thiên Chúa ban nhờ một người duy nhất là Đức Giêsu Kitô, còn dồi dào hơn biết mấy cho muôn người. Ôn Thiên Chúa ban cũng khác với hậu quả do một người phạm tội đã gây ra. Quả thế, vì một người duy nhất phạm tội, con người đã bị xét xử để phải mang án, còn sau nhiều lần sa ngã, thì lại được Thiên Chúa ban ơn cho trở nên công chính. Vì nếu bởi tội của một người mà sự chết đã thống trị do một người đó, thì những người lãnh được ân sủng và ơn huệ dồi dào bởi đức công chính, càng được thống trị hơn nữa trong sự sống do một người là Đức Giêsu Kitô. Do đó, tội của một người truyền đến mọi người đưa tới án phạt như thế nào, thì đức công

chính của một người truyền sang mọi người đưa tới bậc công chính ban sự sống cũng như thế. Vì như bởi tội không vâng lời của một người mà muôn người trở thành những tội nhân thế nào, thì do đức vâng lời của một người mà muôn người trở thành kẻ công chính cũng như thế. (Rm 5:12-19)

⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu được Thánh Thần hướng dẫn vào hoang địa để chịu ma quỷ cám dỗ. Khi Người đã nhịn ăn bốn mươi đêm ngày, Người cảm thấy đói. Và tên cám dỗ đến gần, nói với Người rằng: “Nếu ông là Con Thiên Chúa, hãy khiến những hòn đá này biến thành bánh”. Nhưng Chúa Giêsu đáp lại: “Có lời chép rằng: ‘Người ta sống không nguyên bởi bánh, nhưng bởi mọi lời do miệng Thiên Chúa phán ra’”.

Bây giờ ma quỷ đưa Người lên Thành thánh, và đặt Người trên góc tường Đền thờ, rồi nói với Người rằng: “Nếu ông là Con Thiên Chúa, hãy gieo mình xuống đi, vì có lời chép rằng: Ngài đã ra lệnh cho các Thiên Thần đến với ông, và chư vị đó sẽ nâng đỡ ông trên tay, để ông khỏi vấp chân vào đá”. Chúa Giêsu đáp: “Cũng có lời chép rằng: ‘Người đừng thử thách Chúa là Thiên Chúa ngươi’”.

Quỷ lại đưa Người lên núi rất cao, và chỉ cho Người xem thấy mọi nước thế gian và vinh quang của những nước đó, rồi nói với Người rằng: “Tôi sẽ cho ông tất cả những cái đó, nếu ông sấp mình xuống thờ lạy tôi”. Bây giờ Chúa Giêsu bảo nó rằng: “Hãy lui đi, hỡi Satan! Vì có lời đã chép: ***“Ngươi phải thờ lạy Chúa là Thiên Chúa ngươi, và chỉ phụng sự một mình Ngài”***. ***Bây giờ ma quỷ bỏ Người. Và các thiên thần tiến lại, hầu hạ Người.*** (Mt 4:11)

CHỚ THỬ THÁCH THIÊN CHÚA (theo ngôn ngữ của phàm phu tục tử như câu chuyện... trần tục sau đây:)

Ai thắng ai ? - Những thách đố của kiếp người

Chương và Cầm là hai người bạn thân, từ cấp tiểu học. Nay là sinh viên năm thứ ba tại viện đại học Đà Lạt. Một buổi tối đẹp trời và thơ mộng của "Đà Lạt trắng mờ... huyền mơ", Chương và Cầm cùng bạn bè vui thưởng thức trà "Thiên Hữu", tán gẫu thật vui nhộn. Cầm đem con dao xếp đa dụng vừa mua được chiều kia tại chợ Hòa Bình ra khoe cùng bạn bè. Chương lấy con dao quay qua quay lại, bất từng lưỡi dao ra ngắm nghía, trầm trồ khen ngợi, rồi chuyền tay nhau, ai nấy đều khen... Cầm thích chí lắm.

Bỗng Cầm bật lưỡi dao lớn nhất ra, cười nói với Chương:

- đố mày, tao có dám lụi lưỡi dao này vào bụng mày không?

Một thoáng kinh ngạc, cả đám sinh viên rũ ra cười. Chương cũng cười vui vẻ, nói:

- hahahaha.... sức mấy mà mày dám!

Cả bọn cùng cười. Một tiếng nói vang lên :

- thách đi Chương! - Đồ con dao bỏ trái mận còn không được mà làm gì??? Tiếng cười lại vang rộn như để tán thưởng lời diễu cợt. Chương cũng vỗ tay cười hì hì tán thưởng. Cầm thì cười lăn ra thích thú.

- thách thì không thách - nhưng sức mấy mà mày dám đâm vào bụng tao, hahahaha....

Lại một pha cười hả hê. Bỗng giữa tiếng cười vui nhộn thét lên một tiếng đau khổ pha lẫn ngạc nhiên : "ôiiii! mây chơi thiệt há???"

Tiếng cười im bật. Chương ôm bụng nhăn nheo. Máu đỏ hiện rõ trên lớp áo trắng. Cả bọn xúm lại đỡ Chương dậy, đưa đi bệnh viện...

Gần ½ thế kỷ đã trôi qua đối với dân VNCH (kể từ sau biến cố 30/4/75) và hơn 1 năm đã qua đối với dân Ukraina (kể từ ngày 24/2/2022), câu hỏi thật sự là phạm phụ tục tử giữa loài người với nhau: **ai thắng ai?** đã, đang, và sẽ luôn luôn là một câu hỏi **thời sự** bao lâu loài người còn sinh trưởng và sinh hoạt “bình thường” như hiện nay... Câu chuyện "trái cấm trong vườn Eden" - nguyên nhân gây tai họa cho loài người, và câu chuyện "thách đố" giữa 2 người bạn ở trên - cũng như muôn ngàn câu chuyện đã, đang, và sẽ xảy ra giữa chúng ta với nhau nói chung, và trong thâm tâm mỗi người chúng ta nói riêng, tuy khác nhau về hình thức, nhưng tựu trung cũng từ một động cơ - nội tại hoặc ngoại tại - cấu thành: giao tranh giữa sự thiện và sự ác - giữa sự sống và sự chết - giữa an vui hạnh phúc và "đời là bể khổ". Đó là sự tự do lựa chọn một trong hai lối sống, không có sự lựa chọn thứ ba, gắn liền với thân phận làm người, gắn liền với kiếp người. Trong các bài suy niệm trước, chúng ta đã thấy dù muốn dù không, vì nguyên tổ chúng ta đã tự do vấp ngã trước "trái cấm trong vườn địa đàng Eden" mà toàn thể loài người phải mang kiếp người sống cuộc "đời là bể khổ". Nhưng Đấng Tạo Hóa chẳng những không bỏ rơi loài người mà còn mặc xác phạm và đến ở-với-chúng-ta, làm kiểu mẫu lối sống đúng, lối sống tự do đích thật của những người con, người tình của Thiên Chúa [nói nhỏ ...cho vui: Lucifer và satan đồng bọn không ghen tức sao được? = cũng KHÔNG TUÂN PHỤC Đấng Tạo Hóa, muốn HƠN Đấng Tạo Hóa, như loài người muốn HIỂU BIẾT NGANG HÀNG với Đấng Tạo Hóa và KHÔNG Vâng Phục, thế mà, Lucifer và satan đồng bọn bị **án phạt muôn đời** làm... satan, trong khi con người lại được “giơ cao khế nhẹ” mà còn hứa ĐEM TRỞ VỀ VỚI NẾP SỐNG MUÔN NGÀN ĐỜI AN VUI HẠNH PHÚC như lúc ban đầu!]

.....

Giêsu Kitô, Ngôi Lời của Thiên Chúa, đã "mang hết thân phận làm người y hệt mỗi một chúng ta" với những ái ó hỉ nộ, với những cuộc đấu tranh và thách đố

nội/ngoại tại mà ai trong chúng ta cũng đã, đang và sẽ gặp phải = sự căm dỗ của thế lực vô hình nhưng đen tối tiêu cực đã hơn một lần thành công lôi kéo loài người nói chung và mỗi một chúng ta nói riêng vào vòng nô lệ kèm tởa của chúng : tội lỗi.

Chúng ta hãy cùng nhau suy niệm về 3 cám dỗ mà Đức Giêsu đương đầu ngay trong bước đầu tiên khởi công thực hiện kế hoạch cứu độ, trong bài Tin Mừng hôm nay (Mt. 4:1-11).

1. "Nếu ông là con Thiên Chúa, thì hãy truyền cho các viên đá này trở thành bánh";
2. "Nếu ông là con Thiên Chúa, thì hãy gieo mình xuống...";
3. "Tất cả mọi vương quyền cùng sự giàu sang phú quý sẽ thuộc về ông, nếu ông phục lạy trước mặt tôi..."

Chúng ta đã biết Đức Giêsu Kitô "phản công" như thế nào trước mỗi cơn cám dỗ. Và câu cuối của đoạn Tin Mừng "thần ác đã lia bỏ Người, và các thiên thần đã đến và phục vụ Người" (Mt. 4:11) đủ cho chúng ta kết luận "ai thắng ai?"

Tuy nhiên, thắng/thua theo lối nhìn của bên nào? thắng/thua trên bình diện nào? thắng/thua theo lối sống nào?

* Thoáng qua, với cái nhìn phàm phu tục tử và háo thắng, chúng ta có thể nói Giêsu "thua" keo đầu. Trong cuộc sống thực tế, không ai trong chúng ta mà không có "kinh nghiệm" này : trước một thách đố mình "làm không được" - dù đôi meo hay đã tìm đủ cách (nhớ lại "chuyện con khỉ và chùm nho" trong Fables de la Fontaine), mình thường viện cớ này cớ nọ, trích dẫn câu này câu kia của hiền nhân hoặc trong văn chương dân gian để... không chịu thua!!!

* Cũng với cái nhìn phàm phu tục tử và háo thắng, chúng ta có thể nói Giêsu "thua" keo hai. Lăm lăm chúng ta muốn tỏ ra "qua a há? - ồ qua sẽ làm cho biết tay!" nhưng khi đụng chuyện, thì lại khiếp sợ "không dám làm", thôi thì "tránh voi chẳng xấu mặt nào!" Thế là ca bài ca "trong 36 kế, tẩu vi thượng sách".

* Keo thứ ba, dưới cái nhìn phàm phu tục tử và háo thắng, chúng ta không thể nói rằng Giêsu đã "thua".

Thôi thì với lối sống phàm phu tục tử, chúng ta tạm cho rằng kết quả cuộc giao tranh phần bại về Giêsu : 1-2!

Nhưng xét kỹ mỗi con cám dỗ, chúng ta phải thừa nhận rằng Giêsu quả là "từ trời xuống, mặc xác phàm như ta" = tuy mang xác của kiếp người hèn yếu và xác thịt, nhưng nhất quyết không chịu theo tính tự nhiên của xác thịt, mà sống thực, sống đúng, sống trọn vẹn kiếp làm người nguyên thủy mà Thiên Chúa muốn khi tạo dựng con người.

+ Phải chăng qua con cám dỗ thứ nhất Giêsu muốn chứng tỏ và nhắc lại cho mỗi người chúng ta biết cội nguồn của mọi sự sống : xuất phát từ Thiên Chúa là đáng toàn hảo, linh thiêng và yêu thương. "Người ta sống không duy bởi bánh..." ?

+ Phải chăng qua con cám dỗ thứ hai, Giêsu muốn nhắc nhở mỗi người chúng ta nhận thực chân tính của mình : là tạo vật của Thiên Chúa, hoàn toàn lệ thuộc vào Thiên Chúa. "Người chớ thử thách Chúa là Thiên Chúa người..." ?

+ Và phải chăng qua con cám dỗ thứ ba, Giêsu muốn tỏ hiện một cách quá rõ ràng cho mỗi người chúng ta đón nhận chân tính của chính Đức Ki-tô : Ngôi Lời mặc xác phàm và đến ở-với-chúng-ta, vì yêu thương mỗi một chúng ta, và muốn nói lại Tình Yêu tuyệt vời mà chính chúng ta đã đơn phương "ly thân ly dị"; như thế, thay vì chúng ta cúi đầu phủ phục trước thần ác là căn nguyên gây tan vỡ đau thương cho nhân loại, chúng ta "phải quỳ lạy và phủ phục tôn thờ một mình Chúa là Thiên Chúa" chúng ta ? "Anh Chị Em hãy vững lòng : Tôi đã thắng thế gian!" (Gioan 16:33).

+> ***“Người phải thờ lạy Chúa là Thiên Chúa người, và chỉ phụng sự một mình Ngài”.*** ***Bấy giờ ma quỷ bỏ Người. Và các thiên thần tiến lại, hầu hạ Người...*** == Phải chăng câu nói của Đức Giêsu cùng các tông đồ trước khi ra “chiến trường” chịu treo trên thập giá, chịu chết, chịu “ẩn mình” trong mộ 3 ngày đêm VÀ SỐNG LẠI : "Anh (Chị) Em hãy vững lòng : Tôi đã thắng thế gian!" là xác định chắc chắn nhất của sự ***“thắng&thua”*** trong cuộc chiến với satan khoảng 3 năm trước?

Lạy Đức Ki-tô là Đấng Emmanuel, xin tặng thêm LÒNG TIN yếu kém của chúng con, xin trợ giúp mỗi anh chị em chúng con trong cuộc chiến của mỗi người chúng con với satan, để cuối cùng, mỗi người chúng con được hân hoan dùng chính lời chiến thắng của Ngài mà tuyên bố cùng satan cũng như **cho chính bản thân mỗi người chúng con**: ***“Người phải thờ lạy Chúa là Thiên Chúa người, và chỉ phụng sự một mình Ngài”*** – AMEN!